

# KURJER WILEŃSKI

wraz z Kurjerem Wileńsko - Nowogródzkim

## „Każdy wolności własnej częśćkę składa dla dobra powszechnego“

### Zjazd przedstawicieli Organizacji Wiejskiej OZN w Nowogródku

Wczoraj w stolicy ziemi Adama Mickiewicza, Nowogródku odbył się drugi z kolei po Białymstoku zjazd przedstawicieli organizacji wiejskiej OZN. okręgu nowogródzkiego, na który przybyło około 1.000 osób. Zjazd rozpoczął się nabożeństwami w kościele katolickim i w soborze prawosławnym, podczas których wygłoszone zostały b. podniosłe okolicznościowe kazania.

#### OTWARCIE ZJAZDU.

O godz. 12,45 w pięknie udekorowanej sali miejscowego kina nastąpiło uroczyste otwarcie zjazdu. Na frontonie gmachu widniały słowa Adama Mickiewicza: „Każdy wolności własnej częśćkę składa dla dobra powszechnego i to pierwsza ustawa, z której jako ze źródła płyną wszelkie prawa“.

Zjazd zagali przewodniczący okręgu nowogródzkiego organizacji wiejskiej

OZN znany działacz inż. Jan Trzeciak, witając wszystkich zebranych z gen. Galicją na czele oraz zapraszając do prezydium księdza dziekana Zaleskiego, sen. Rdułtowskiego, księdza M. Hornaciewicza, mec. Pawlucia, Wróblewskiego Józefa, Chomicza Michała, Karpowicza Karola, Michałowięza Bronisława, prof. Lastowskiego, na sekretarza inż. Raczkę i p. Olimpię Zajźwowa.

#### DEPESZA OD PLK. KOCA.

Następnie odczytano depeszę od plk. Koca nadesłaną na zjazd. Depesza ta brzmi jak następuje: „Zjazdowi działaczy wiejskich okręgu nowogródzkiego OZN przesyłam moje serdeczne życzenia najlepszych rezultatów pracy nad gruntowaniem potęg Rzeczypospolitej“.

Na trybunie wszedł witany entuzjastycznie oklaskami gen. Galica, którego Ziemia Nowogródzka dobrze

i dumnie pamięta z czasów wojennych.

#### PRZEMÓWIENIA.

Przemówienie gen. Galicy przerywane było częstymi i długotrwałymi oklaskami, zwłaszcza ustępy, które mówiły o zarazie komunizmu i konieczności stworzenia silnego oporu przeciw tej zarazie oraz o roli Ziemi Nowogródzkiej.

Z kolei wygłosili przemówienia przedstawiciele poszczególnych powiatów: inż. Boguszewski, Pacewicz Józef, Mironowicz Witold, Kraszewski Mieczysław, Żyliński Franciszek, Cimaehowski Bolesław i prof. Lastowski.

Przemówienia wszystkich mówców nacechowane były serdeczną troską obywatelską i szczerą chęcią podjęcia rzetelnej pracy nad zjednoczeniem najlepszych sił w narodzie.

Silnym akcentem zakończył swe przemówienie delegat pow. stołpeckiego: „Za naszym progiem pali się wschód. Bądźmy ostrożni, czujni, a osiągniemy w naszym codziennym życiu i w pracach organizacyjnych nastrój harmonii i solidarności. Znajdziemy w tym moc niewątpliwą i stałą, na zawołanie gotową postawę i zdecydowaną odporność na jakiegokolwiek zakusy naszych wrogów, czyhających na nasze przekonania religijne, przywiązanie i wierność ojczyźnie, zdobytej tak wielką ceną niewoli, krwi i łez. Wara od całości strzeżać naszych“.

#### TYMCZASOWE ZARZĄDY POWIATÓW.

Po tych przemówieniach, w których poruszono zagadnienia gospodarcze, rolnicze, oświaty zawodowej młodzieży, gen. Galica w imieniu szefa

fa OZN plk. Koca powołał tymczasowe zarządy poszczególnych powiatów.

Następnie zabrał głos przewodniczący okręgu inż. Trzeciak, który w dłuższym przemówieniu scharakteryzował stan gospodarczy woj. Nowogródzkiego, zobrazował boleć i potrzeby tutejszego rolnictwa oraz wskazał cele i zadania, do których rolnicy w ramach OZN przez zgodną pracę dążyć powinni.

Na zakończenie zjazdu wśród oklasków uchwalono wysłać depesze do P. Prezydenta Rzeczypospolitej, do Marszałka Śmigłego-Rydza, do premiera gen. Sławoj-Składkowskiego i do plk. Koca.

Po zakończeniu zjazdu gen. Galica odbył wycieczkę po Nowogródzie, zwiedzając majątek Czomborów — domniemane Soplicowo.

## Przemówienie przewodniczącego Organizacji Wiejskiej OZN. sen. gen. ANDRZEJA GALICY

Koledzy!

Witam Zjazd w imieniu Szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego Pana Pułkownika Adama Koca.

Przemawiając do Was na dzisiaj szym Zjeździe, który rozpoczyna Waszą pracę organizacyjną i gospodarczą w ramach Obozu Zjednoczenia Narodowego, nawiązuję do osobistych wspomnień, jakie w mej pamięci pozostały z czasów wojny, kiedy po raz pierwszy wstąpiłem na tę ziemię kresową — Ziemię Nowogródzką.

Jestem sam kresowcem — z pod wysokich gór tatrzańskich, z południowych kresów Rzeczypospolitej. Szedłem tutaj jako żołnierz, w ślad wiekowej tradycji polskiego oręża, który te północne ziemie zawsze przed zalewem barbarzyństwa ochraniał. Idąc z dywizją Strzeleców Podhalańskich w bojowym trudzie przez Zdręcioł, Świtez aż ku Stołpcom, zrozumiałem wówczas tę prawdę, która i teraz i na zawsze pozostanie w Waszej Ziemi. Oto Ziemia ta jest nie tylko wałem ochronnym Rzeczypospolitej ale jednocześnie przedmurzem, strzegącym granic cywilizowanego świata zachodniego.

Linia graniczna, jaką my — żołnierze polscy pod wodzą Nieśmiertelnego Marszałka Piłsudskiego tutaj bagnietem wytyczyliśmy, jest jednocześnie linią, dzielącą świat zachodniej kultury i cywilizacji od wschodniego ciemnego świata, który z kulturą z zachodu nie ma nic wspólnego.

O tej prawdzie chcę dziś mówić. Ziemia Nowogródzka, nieodłączna część Państwa Polskiego, niewątpliwie żyje dziś i pracuje w warunkach odmiennych od tych, kiedy rozlegał się tu huk armat i grzechot karabinów. Ale istota pracy każdego obywatela żyjącego tutaj, nie jest daleką od pracy żołnierza. Wysiłek obrony, ja-



ki w Ziemię tę, jako w przedmurze cywilizacji i kultury wkładać należy, nie może być bynajmniej mniejszym od wysiłku, jaki w wywleczenie jej wkładał kiedyś żołnierz. Wszystkie bowiem tutejsze sprawy i zagadnienia, stanowiące Wasze regionalne życie społeczne i gospodarcze, są i muszą być najściślej związane ze sprawami i zagadnieniami całości Rzeczypospolitej, jako ostoi pokoju, kultury i cywilizacji w Europie.

Związanie wzajemne zagadnień i interesów Waszej Ziemi i interesów całego Państwa Polskiego jest rzeczą tak oczywistą i tak bezspornie konieczną, że jedne bez drugich nie byłyby w ogóle do pomyślenia. W oderwaniu od całości spraw polskich — sprawy tutejsze nieuchronnie musiałyby słabnąć, nikać lub rawet staczać się w otchłań stosunków, jakie istnieją poza kordonem, poza tą granicą zachodniej kultury. I naodwrot — całość spraw Państwa Polskiego nie byłby

pełnym, nie byłby w stanie zawarować sobie i światu bezpieczeństwa i możliwości pokojowej pracy, gdyby zapomnieli o znaczeniu i roli, jaką dla pokoju nasze Ziemię Kresowe posiadają.

Stajecie, Koledzy, na gruncie Obozu Zjednoczenia Narodowego, który, idąc za wezwaniem Naczelnego Wodza, Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza, wziął na siebie żołnierski trud zespolenia wszystkich sił społecznych i gospodarczych dla wielkiego celu, jakim jest obrona i podniesienie Państwa Polskiego wżwyż.

#### Wyteżona praca całego społeczeństwa

Zdając sobie sprawę z doniosłości tego celu i roli, jaką w całokształcie spraw polskich odgrywa Ziemia Nowogródzka, winniście sobie jasno postawić przed oczyma środki, które ku temu wiodą.

Deklaracja programowa Szefa naszego Obozu plk. Adama Koca mówi wyraźnie: „Siła obronna Państwa, wywodząca się w prostej linii z dobru zorganizowanego i kierowanego życia wewnętrznego, jest najbardziej przyrodzoną ideą, pod którą społeczeństwo powinno się skupić“. A da lej mówi: „Siła obronna Państwa wymaga nie tylko skupienia zasobów moralnych, lecz i materialnych. Wymaga dobrze zorganizowanego, silnym tętnem bijącego życia gospodarczego, wymaga dobrej organizacji i wyteżonej pracy wszystkich warsztatów polskiej produkcji“.

Chcąc dźwignąć Państwo wżwyż, chcąc je — wraz z nim pokój i kulturę — uchronić od niebezpieczeństw i wtrząsów, nie wystarcza dziś używanie w tym celu jedynie żołnierskiego bagnetu. Dziś żołnierzem, strzegącym — zwłaszcza na

(Dokończenie na str. 2-ej)

## Przemówienie inż. J. TRZECIAKA przewodniczącego Okręgu Nowogródzkiego OZN

Przystępując do budowy domu ogłądamy plac i badamy grunt pod fundamenty.

Rozpoczynając prace organizacyjne Obozu Zjednoczenia Narodowego na wsi województwa nowogródzkiego zbadajmy to, co jest, co ludzie myślą, i czego oczekują. To co jest musimy rozpałzyć od strony gospodarczej i od strony duszy ludzkiej, myśli, charakteru i psychiki.

Zebrałiśmy się w sercu historycznym i administracyjnym tej ziemi, która się na zrywa województwem nowogródzkim. Ziemia nasza nowogródzka jest chyba najbardziej rolniczą ze wszystkich stron Polski. Tu rolnictwem zajmuje się około 85 procent ludności i istnieje 250 tys. gospodarstw samodzielnych. Los więc tej ziemi zależy wyłącznie od losu rolników. Jakże będzie rolnictwo, takie będą miasta i taka wartość gospodarczą i kulturalną będzie miało nasze województwo. Gospodarujemy na ziemiach naogół niezłych. Powiaty niewiejski i nowogródzki mają ziemie dobre, baranowski, lidzki, szczuczynski, słonimski, stołpecki średnie, najgorsze zaś ziemie do uprawy ma powiat wołyński. Rolnicy nasi są bardzo oszczędni, w stosowaniu nowych metod gospodarowania ostrożni i pracowici.

Komasacja wiosek postępuje szybko. W trzeciej części wiosek, wymagających scalenia roboty scaleniowe są już ukończone. Scalono 1060 wsi i to wsi dużych. Jeżeli roboty komasacyjne pójdą tak szybko, jak w roku bieżącym, to za 5 lat wszystkie wioski w naszym województwie będą skomasowane.

Razem z komasacją postępuje też i lepsze wykorzystanie ziemi, podnoszą się urodzaje, powstaje potrzeba przyswajania zdobyczy nauki rolnictwa, instruktor rolny ma coraz łatwiejszą pracę na wsi. Serwituty są prawie zlikwidowane. Wioski otrzymały już za serwituty około 46 tys. hektarów ziemi. Robią się duże roboty melioracyjne.

Miasteczka nasze łączą się siecią dróg twardych. W rolnictwie najgorszy kryzys już minął. Wieś zaczęła oglądać złotych, jeść z solą, palić naftę, kupować żelazo, maszyny rolnicze.

To są jaśniejsze strony naszej rzeczywistości. Ale obraz ogólny nie jest tak jasny. Ludności na wsi przybywa. Przybyło ludzi w ciągu ostatnich 5 lat w województwie około 54 tys. dusz, czyli rocznie przybywa około 11 tys. ludzi. Trac-

myśleć o ich wychowaniu i przygotowaniu do życia. Na roli oni zostać nie mogą, bo i tak nie starczy nam ziemi na upelno rolnienie dzisiejszych zbył małych gospodarstw, których mamy około 100 tys.

Trzeba gospodarzyć, wyrwać z ziemi kapitał na zawodowe przygotowanie lub spłaty tej młodzieży, która narasta. Trzeba więc zwiększyć dochodowość każdego gospodarstwa. Do tego prowadzą dwie drogi, jedna — to nauczyć się lepiej wykorzystywać ziemię, a więc lepsza uprawa lepsze nasiona, lepszy inwentarz, dziś już można powiedzieć, że i nawozy sztuczne, rośliny, których nie uprawialiśmy, a które warto wprowadzić, jak konopie wysokich gatunków, łubin słodki, bobik i t. d., a z drugiej strony zwiększyć ceny naszych produktów, które mają najniższe ceny w Polsce. A dlaczego? Bo nie mając u siebie w województwie prawie zupełnie miast, ani przemysłu rolniczego, musimy wywozić swoje produkty bardzo daleko i do tego dowieźć do tak rzadkich u nas stacji kolejowych po kilkadziesiąt kilometrów. Dowieżenie do stacji kolejowej w czasie kryzysu zjadało około 10 proc. ceny produktów rolnych, a przewóz kolejowy nieraz do 30 proc.

Dziś, dzięki zwwyżce cen już to trochę się złaodziło w procentach, ale pozostało takie same w złotychkach. Proszę do tego dodać nasz klimat, który pozwala nam pracować w cieniu roku o 50 dni krócej, niż pracuje rolnik w województwie warszawskim, a będziemy mieli wyraźne przyczyny małej dochodowości naszych gospodarstw.

Dwa tylko miasta wykazują tendencję rozwojową — to Baranowicz i Lida — oba dlatego, że leżą w centrach kolejowych. Reszta miast i miasteczek nie rozwija się, a fakt Słonim, ma mniej ludności dziś, niż w roku 1897. Mało tego, że miasta nasze nie rozwijają się, ale i nie są one życzliwe dla nas nastawione. Handel i przemysł są w cudzym ręku. Parłacko, że obsługują nasze rolnictwo, dbają tylko o zysk doraźny, dają tanio, ale zły to war. O dobrym, kulturalnym wpływie miast i miasteczek naszych mowy dziś nie ma, a przecież one są włą rolę spełnić muszą. Dziś wpływ miasteczek na nas rolników jest raczej demoralizujący. Stąd sączy się pijanństwo, komuna i złodziejstwo na wsi.

A teraz spójrzmy od tej drugiej strony (Dokończenie na str. 2-ej)

# Przemówienie sen. gen. Andrzeja Galicy

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Kiesach — tych ogromnych wartości, musi być każdy obywatel. Każdy jego czyn, każdy jego krok, każdy jego wysiłek musi być owiany myślą, że pracują przy swym warsztacie, pracuje jednocześnie dla wszystkich i nych, tak, jak wszyscy inni dla niego pracują. Niebezpieczeństwo grożące całości Państwa jest niebezpieczeństwem grożącym każdej jednostce. I na odwrót — dobro jednostki, poziom gospodarczego stanu każdego obywatela jest częścią składową dobra i stanu gospodarczego Państwa.

Wynika stąd jasne wskazanie, że do pracy nad zachowaniem pokoju i do pracy nad dźwigniem się gospodarczym wzywać wszyscy muszą sobie podać ręce. Przede wszystkim zaś obowiązani są do tego mieszkańcy wsi. Albowiem tak w dzisiejszej pokojowej pracy, jak i w bojowym trudzie na roli spoczywa główny ciężar obrony Państwa.

## Trzeba usunąć ciężki stan gospodarczy rolnika

Dlatego też dążąc do naszego wielkiego celu, chcemy, by wieś uzyskała możliwie najlepsze warunki dla swej pracy i rozwoju. Chcemy, by liczne przyczyny, jakie się na ciężki stan gospodarczy rolnika dzisiaj składają, zostały usunięte. Chcemy, by dzisiejszy ustrój rolny został zmieniony w kierunku zwiększenia własności ziemnej.

## PARCELACJA I PODNIENIE PRODUKCJI.

Parcelacja jednak, która ze względu na przeludnienie wsi jest konieczna, nie rozwiązuje w całej pełni zagadnienia wsi. Dlatego też przemawiając imieniem Organizacji Wiejskiej O. Z. N. główny nacisk kładę zawsze nie na parcelację, ale na podniesienie produkcji rolnej, bo ona podnosi dochód społeczny, tak ważny dla obywatela i Państwa.

Checmy więc racjonalnego wykorzystania ziemi, zalesienia ziem lichej i nieużytków, wydobycie ropy naftowej z pod lasów gruntów nadających się pod uprawę.

## PODNIENIE DOCHODOWOŚCI.

Checmy, by przez nierozdrabnianie własności włościańskiej przez komasację i meliorację, przez podnoszenie kultury rolnej wytwórczość zwiększała się i doskonaliła, zmagając się docho- dowość roli. Chcemy, by zbyt ziemi płodów i wymiana ich odpowiadały istotnie interesowi rolnika, zabezpieczając go przed wyzyskiem pośredni- ctw. Chcemy, by oświata powszechna i zawodowa docierała do rzeszy włościańskiej, dźwigając je na wyższy poziom kultury. Przede wszystkim zaś chcemy, by nadmiar sił ludzkich, gnu- śniejących dziś w beznadziei i marnu- jących się bezrobotnie na wsi, mógł znaleźć swoje naturalne ujście w prze- myśle, rzemiośle i handlu.

Jest to zadanie ogromne, którego dokonać można jedynie wspólnie, jedynie wtedy, jeżeli z nim współ- działają będą wszystkie czynniki.

## Komunizm jest obcy duchowi polskiemu

Dźwigając się gospodarczo i zbro- jąc tym samym siebie i Państwo. mu- sicie Koledzy równocześnie przeciw- stawić się w należyty sposób niebezpie- czeństwu, jakie zwłaszcza Waszej — Kresowej Ziemi zagraża. Mówię o ko- munizmie, który mackami swoimi z za- kordonu usiłuje wpełznąć jak gad i wszczepiać truciznę w życie tutejszej kresowej wsi. Wobec tego zjawiska my, jako Obóz, który sobie postawił za cel obronę Państwa i dźwignię go wwyż, mamy i musimy mieć tylko jedno stanowisko, które wyraźnymi słowami ujął Szef Obozu płk. Koc w na- szej Deklaracji programowej mówiąc: — „komunizm w założeniach swych, celach i metodach jest tak obcy duchowi polskiemu, że w Polsce nie ma dla

niego miejsca, Polska komunistyczna przestałaby być Polską. Myśmy odrzu- cili komunizm na polach bitew w 1919 i 1920 roku“.

## WOLNY OBYWATEL A NIE NIEWOLNIK KOLEKTYWU.

To jest jedyna nasza odpowiedź, jaka paść może na wszelkie zakusy, z tamtej strony granicy idące. Tak, jak kiedyś bagnet polskiego żołnierza od- rzucił stąd, z tej Ziemi, nawałę idącą na zalew Polski i świata cywilizowa- nego, tak też i dziś, w twardej pokojo- wej pracy niezłomna i nieubłagana po- stawa każdego obywatela-żołnierza niewątpliwie potrafi wydobyc z siebie tyle mocy, ażeby zdeptać i precz poza granicę odrzucić każdą próbę burze- nia-naszych stosunków. Nasza droga, to dążność, by mieszkani- c wsi byli pełno wartościowi i stał nieustępliwie przy swej roli, jako przy własnym i bezspornym warsztacie pracy, a w każdej potrzebie o tę swoją własność umiał skutecznie walczyć jako obywa- tel wolnego i cywilizowanego Państwa. Wydobycie na wierzach obywatela, a nie spychanie go do roli bezduszne- go niewolnika w jarzmie kolektywu, to jest zasada, która musi być jedyną miarą i jedynym drogowskazem dzia- łania każdego z nas.

## Bratnie współzycie z Białorusinami

Obok tej sprawy poruszyć też mu- szę i drugą ważną na tej Ziemi. Jest nią zagadnienie narodowościowe. Sto- jąc twardo na zasadzie równości wszystkich obywateli uświęconej wie- lowiekową tradycją polską, a zagwa- rantowanej w Konstytucji, w stosunku do mniejszości białoruskiej musicie Kol. dążyć do wytworzenia warunków bratniego i obywatelskiego współzycia. O ziemię tę, o zachowanie jej dla zachodniej cywilizacji i kultury w cią- gu stuleci lała się polska krew i trosz- czyły się polskie mózgi i polskie ser- ca nie dopuszczając, by ją zalały i zagubiły fale wchodzącego barbarzyń- stwa. Skoro w ciągu wieków los tej lud- ności tak nierozłącznie związał się z losem Polski, skoro wiąże ją z nami wspólna państwowość, wspólny wszy- stkim obywatelom interes obrony gos- podarczej i kulturalnej, to fakt ten sam w sobie już zawiera wytyczne dla na- szej pracy. Deklaracja płk. Koca uj- muje te wytyczne wyraźnie w słowach — „Zdając sobie sprawę z odrębności, uznajemy te odrębności tak długo dopóki nie godzą w interesy Państwa i o ile nie są rozmyślnie wyzyskiwane dla wznoszenia między nami muru chińskiego gruntowania nienawiści“.

## WSPÓLNA OSŁONA KRAJU PRZED TRUCIZNĄ ZE WSCHODU.

Mur chiński bowiem dzielący dwa światy, nie tędy biegnie, nie między polską a białoruską ludnością wiejską, żyjącą i pracującą tu na jednej roli we wspólnym Państwie, przy wspólnym warsztacie pracy. Mur, któ- ry istotnie odgranicza dwa światy nie z sobą nie mające wspólnego, to ta granica Państwa Polskiego, którą żoł- nierz polski jako obrońca pokoju, w krwawym trudzie wyrwał, a którą pierś wszystkich obywateli polskiego Państwa musi osłonić i obronić.

Ku wzmocnieniu tego muru, musi- cie skupić Wasze siły i prace codzien- ne, jako kresowi na straży żołnierze.

W ramach ogólnego programu Obo- zu Zjednoczenia Narodowego prace te mają być związane z praktyczny- mi zadaniami gospodarczymi i kultu- ralnymi, jakie są do spełnienia na Zie- mi Nowogródzkiej.

Przepracowanie tych zadań, zna- nych Wam naocznie i dotykalnie z praktyki codziennego życia, szukanie dla ich załatwienia środków i sposo- bów wiodących ku rzetelnemu i spra- wiedliwemu osiągnięciu, — oto pierw- sza praca, którą niezwłocznie podjąć powinny wszystkie powstałe komórki Organizacji Wiejskiej Obozu, rów- no w wojewódzkim Okręgu, jak w po- wiatowych Obwodach.

Do pracy tej zaprzęgnąć winniście wszystkie najlepsze, duchem obywa- telskim owiane czynniki, — do pracy tej musi być wniesiony najbardziej wyżłony, wytrwały i uparty wysiłek rozumu i odczucia.

Tu bowiem chodzi o wielką sprawę. To co podjął nasz Obóz, to nie ja- kieś tylko „działanie polityczne“, któ- re wciąż mają na uwadze ludzie myś- lący pojęciami z dawniejszych okre- sów, a nie rozumiejący na czym po- lega konieczność zjednoczenia narodo- wego.

To, co podjął nasz Obóz, to jest wielka sprawa obrony Rzeczypospoli- tej, umocnienia Jej i uzbrojenia tak, by o tę potężną fortecę, dźwigniętą przez wszystkich obywateli rozbiły się wszelkie, przez kogokolwiek i kiedykolwiek z zewnątrz czy z wew- nątrz zamierzone czy też podejmowa- ne zakusy.

## Nowogródzyczna — ziemia ludzi wielkiego serca

Tu chodzi o wypełnienie raz jesz- cze przez Polskę tej misji, jaką jej wyznaczyły dzieje i od której Polska nie odstąpi nigdy. Chodzi o obronę nie tylko naszej własnej niezawisło- ci państwowej, społecznej i gospodar- czej, która jest prawem i własnością każdego wolnego państwa, ale chodzi również o ochronę kultury i pokoju powszechnego, którego tu, najdalej na wschód wysunięci, strzeżemy.

Ta Ziemia Nowogródzka, złana potem pokoleń, które tu krzewiły kul- turę, złana krwią bohaterów, którzy tu umacniali pokój, wydawała zaw- sze ludzi wielkiego serca i rozumu. Wydała Mickiewicza, który w latach najcięższej naszej niewoli jako czoło- wy szermierz myśli i ducha polskie- go przepowiedział wojnę ludów, a wraz z nią wolność, braterstwo i spra- wiedliwość społeczną, którą dziś w Polsce odychamy. Wydała ogromny szereg doskonałych żołnierzy i działa- czy gospodarczych, bojowników orę- ża i bojowników pracy.

Obronę i pracę macie we krwi i tradycji tutejszej Ziemi. Hasło obro- ny i pracy, wypisane na sztandarze Obozu Zjednoczenia Narodowego jest takim samym hasłem. Pod tym hasłem, zważy w jednolite i karne szeregi, musicie ruszyć do wyżło- nego i ofiarnego trudu dla Państwa.

**MAGGI**  
Bouillon

teraz tylko  
**6**  
groszy

Jakość zawsze ta sama

## Obrady Synodu Ewangelicko-Reformowanego w Wilnie

Rozpoczął obrady Doroczny Synod E- wangelicko-Reformowany w Wilnie. O g. 11 odprawił uroczyste nabożeństwo ks. superintendent M. Jastrzębski, w asyście ks. Dylińska i ks. Piaseckiego. Kazanie wygłosił ks. Kurnatowicz z Izabelina. Nabo- żeństwo odprawiono w kościele przy ul. Zawalnej.

Obrady Synodu odbywały się w sa- lach konsystorza. Dokonano wyboru dy- rektora Synodu, którym został kurator dr. Józef Mackiewicz, cenzorem kanonów z mocy ustaw jest ks. superintendent M. Jastrzębski, na notariusza obrano kura- tora Tadeusza Hermana-Łyckiego.

O rozpoczęciu obrad Synodu zakomu- nikowano p. ministrowi W. R. i O. P. i u-

# Przemówienie inż. J. Trzeciaka

(Dokończenie ze str. 1-ej)

ny, od tego jak ludzie myślą, co czują — od strony duszy.

Widzimy, że los tego kraju zależy od losu rolników, że rolnicy muszą wydobyc z siebie siłę i energię, żeby zdobyć i roz- winąć miasta i miasteczka, jednym sło- wem rolnicy są tu prawie jedyną warstwą produkującą.

Tymczasem rolnicy czują to, że nie są oni uważani i traktowani jako ta warstwa najważniejsza, będąca solą tej ziemi. Nie widzą, żeby kolej, poczta, urząd, fabry- kacja, gazeta, księżka, oświata zawodowa były praktycznie dla niego robione. Czuj- się ciągle obywatelom drugiego rzędu. Mało tego Nie widzimy żeby takie Insty- tucje, jak jego własna, rodzona gmina, by- ły nastawione na obsłużenie jego po- trzeb i Interesów. Jakże często spotyka się nawet w gminie z niechęcią i opryskliwą odpowiedzią, żeby nie zawracał głowy, bo tam nie mają czasu jego interesami się zajmować. Wtedy zadaje sobie pytanie: czyżem wobec tego interesami tam się zajmuję?

Przyczyna tego leży w wadliwym sys- mie, że za mało wciąż jeszcze ceni się u nas producenta. W Poznańskim naprzy- kład kupiec, rolnik, przemysłowiec, rze- mieślnik, jest osobą honorową.

Rolnicy nasi przyzwyczaili się kształ- tować swą opinię w wiosce i w gminie, to przyzwyczajenie gruntowało się przez dobrych kilkaset lat. Przyzwyczaili się my- ście o zbiorowej swej gospodarce w gmi- nie.

Cóż się stelo dziś z tą gminą. Prze- stała ona być tym, za co ją ludność cią- gła uważała i chce uważać. Stała się jesz- cze jednym kosztownym urzędem. I to ur-zędem nie nastawionym na obsłużenie potrzeb swoich członków.

Wszystko rozumiemy, że dzisiejsza rola rady gminnej, wojsła, sołtysa i rady powiatowej uniemożliwia ludności wiejs- kiej wyrobienie się w gospodarowaniu go- sztem publicznym, uniemożliwia prawie zupełnie wpływ na sposób gospodarowa- nia. A przecież nasz praktyczny, ostrożny i oszczędny rolnik może wnieść dużo ce- nnych wskazówek do gospodarki zbioro- wej. Poza tym gmina nie spełnia dziś ro- li kuźni opinii publicznej. Opinia ta może się wprawdzie wyrazić tylko przez ludzi obdarzonych zaufaniem powszechnym. Wybór do gminy członka musi być nagro- dą za dobre gospodarowanie na woi- m kawałku ziemi, rozum i uczciwe życie. Wtedy tylko opinia zbiorowa będzie szcze- ra, uczciwa i odważna.

Przechodzimy do prądów politycz- nych.

Trudno zrozumieć zjawisko, że w cen- trum Nowogródziny na najlepszych zie- miach naszych, jeszcze dużo ludzi wierzy w komunizm. Lecz jeżeli sobie uświadomi- my, że w czasie wojny światowej ogrom- ne masy naszych ludzi były wywiezione do Rosji, że ludzie ci przeżyli pierwsze chwile rewolucji rosyjskiej, okres wielkich nadziei swobodnej poprawy bytu, że na- stępnie pod silnym wrażeniem hasel i o- biętnic wrócili do kraju i nie mieli moż- ności przwołania się i przezwyciężenia dal- szych losów tych hasel w Z. S. R. R., aż po dzisiejszą ich nędzę — nie będziemy „temu dziwić. Zupełnie też zrozumia- łym jest, że nad samą granicą wiara w ko- munizm znikła już zupełnie, gdyż tam lu- dzie widzą, jak bieda, niewola i groźny strach panują za granicą.

Trzeba też dodać, że młodzież wiejs- ka, szukając wyjścia i nowych dróg, słysząc z różnych stron hasła radykalne, hasła walki klasowej, rzuca się, jako to młodzież zawsze na niebezpieczniejsze i na- jaskrawsze napozór kierunki. Szkoda wiel- ka, że młodzież ta tak marnuje czas, za- miast przygotować się do twardego życia praktycznego. A jeszcze czeka ją praca wymagająca dużego zawodowego przy- gotowania.

Zdajemy sobie sprawę, że w niektó- rych okolicach komunizm dziś jest

u młodzieży tylko modą, tak jak jest mo- dna jakaś piosenka, czy ubranie. Modę tę wprowadzili starsi. Oni są za nią odpo- wiedzialni. Sami dziś coraz powszechniej rozumieją, że komunizm nie dał poprawy bytu, za to wielką niewolę. Muszą więc sami przede wszystkim modę komunizmu wyprowadzić, tak jak sami, kiedyś wpro- wadzili. Siły, które marnują się bezużyte- cznie trzeba wyłęgnąć w kierunku pożytecz- nej pracy.

Stawiamy więc sobie zadania następu- jące:

1) walczyć o poprawę komunikacji i dostosowanie jej do potrzeb naszego rolni- cstwa. Dziś najpilniejszą linią kolejową jest linia Mołodeczno — Nowogródek — Zelwa. Poza tym cały plan eksploatacji kolei powinien uwzględnić upośledzoną Nowogródzką.

2) przyczynić się do powstania u nas przemysłu rolniczego, któryby odbierał nasze rolnicze surowce na miejscu. Fabry- ki mięsne, fabryki tłuszczów z kości i od- padków, młeczarnie, serowarnie, przędzal- nie lnu i wełny, garbarnie, młyny, gorzel- nie i krochmalnie trzeba rozrzuścić w odpo- wiednich punktach województwa. To prze- de wszystkim ożywi nasze miasteczka, wprowadzi do nich nowego zachodniego ducha i podniesie dochodowość rolnict- wa nowogródzkiego.

3) dążyć do uzdrowienia samorządu, przede wszystkim gminnego i powiatowe- go. Muszą powstać samorządy gospodar- cze, gminne i powiatowe. Musiny wszyscy brać udział w formowaniu przez samorząd życia gospodarczego wsi.

Dziś mamy Izby Rolnicze, o których wieść nie wie, a przecież wiedzieć musi. Muszą się znaleźć środki w samorządzie, aby jeden instruktor rolny wypadł na każ- dą gminę. Pracą agronomiczno-społeczną muszą być objęci wszyscy rolnicy, opiekł agronomicznej potrzebujący, a niałtko wybrańcy losu.

4) dążyć do rozwiązania sprawy rze- miośla i szkolnictwa zawodowego. Dziś szkoły nie wystarczają, trzeba nam na te- renie dobrych rzemieślników i kupców fachowych, u których mogłaby termino- wać nasza młodzież. Najlepszym rozwią- zaniem byłoby ściągnięcie do naszych mia- steczek kupców i rzemieślników z poznań- skiego. Doświadczenia już zrobione dały bardzo dobre wyniki. Poza tym musi się rozwinąć organizacja, która by fachowo tą sprawą pokierowała. Widzimy taką organi- zację w Towarzystwie Oświaty Zawodo- wej, którego praca wybrała bardzo prak- tyczny kierunek.

5) uważamy spółdzielnie rolnicze za najlepszą formę organizowania bytu zbio- rowego. Spółdzielczość mleczarsko-kredy- towa i rolniczo-handlowa może i musi w naszym województwie bardzo dużo zro- bić. Z drugiej strony wiemy, że spółdziel- czość nie może i nie powinna wszystkich spraw gospodarczych załatwiać. Już prze- myśl, handel detaliczny, a czasami i hur- towy musi być oparty na inicjatywie pry- watajnej.

6) wychowanie młodzieży trzeba o- przeć na zasadach chrześcijańskich, które jedynie i całkowicie rozwiązują zagadnie- nia społeczne i dają człowiekowi mocne podstawy charakteru i moralności.

7) stawiamy sobie za zadanie, aby wy- ciągnąć z długiego ukrycia ludzi rozum- nych, porządnych i obdarzonych zaufa- niem ogółu i ludzi tych zachęcić i umo- żliwić im pracę w życiu zbiorowym.

Mamy w Polsce dużą swobodę, mamy dużo pożytecznych organizacji i instytu- cji, ale nie było dotychczas wielkiego planu działania i zjednoczenia wysiłków dla dobra ogółu. Dawne rozbieżne na gru- py i grupczki różni społeczeństwo. Co- łośni zaczynają robić, to drudzy psują i tak nasze życie zbiorowe zrobiło dwa kro- ki wprzód i krok w tył.

Osiągnięcie wielkich celów jest możli- we tylko wtedy, jeżeli działania się połą- czy i zjednoczy. Skłócone społeczeństwo i szukające tylko sposobu do klótni nie przedstawia żadnej siły. Nie możemy z całą planowością i przez czas dłuższy przeprowadzać żadnego planu. Żyć bez planu mogą tylko pustelnicy na rzadko za- ludnionej ziemi. W naszych warunkach czasu do stracenia nie mamy. Dlatego z gorącą wiarą przystępujemy do pierw- szych kroków zjednoczenia społeczeń- stwa w jednym obozie.

Ziemia nowogródzka nie jest ani naj- bogatsza, ani najniebezpieczniejsza w Polsce. Istnieje wiele przyczyn, które innym zie- miom pozwoliły Nowogródzką wyprze- dzić. Nie potrzebujemy się jednak tego wstydzić, bo ludność tej ziemi nic nie usię- puje ludności innych części kraju, ani pa- triotyzmem, ani poświęceniem dla dobra społeczeństwa i ojczyzny.

Na naszej ziemi wyrósł bohaterowski po- sel sejmu Tadeusz Rejtan, którego pa- mięć dziś święci Nowogródek, wśród no- wogródzkich pól i lasów wychował się Adam Mickiewicz. To też możemy być pe- wni, że i teraz obywatele ziemi nowogró- dzkiej nie zawiodą pokładanych w nich nadziei i że nie będą szczydzili swych sił dla idei Zjednoczenia Narodowego.

# Samoloty rządu w Walencji zbombardowały największy krążownik niemiecki „Deutschland“

**123 zabitych, 73 rannych**

PARYŻ. (Pat.) Havas podaje z Walencji następujący komunikat ministerstwa obrony narodowej: Wczoraj po południu o godz. 17 dwa samoloty rządowe dokonywały lotu wywiadowczego nad wyspami Balearskimi. W chwili gdy przelatywały nad Ibiza, okręt wojenny, stojący na kotwicy zaczął ostrzeliwać samoloty, które nie popełniły żadnego aktu zaczepnego w stosunku do okrętu, ani w stosunku do miasta.

Samoloty odpowiedziały rzucając bomby, z których 4 wybuchły na okręcie. Kontrola wokoło Ibiza według decyzji Komitetu Nieinterwencji należy do eskadry francuskiej.

BERLIN. (Pat.) Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: w sobotę 29 maja pancernik „Deutschland“

stał na redzie przed portem Ibiza. Okręt ten wchodził w skład eskadry, przeznaczonej do wykonywania misji międzynarodowej kontroli morskiej. Mimo to został on między godz. 18—19 wieczorem niespodziewanie przez 2, zniżające się w locie ślizgowym, samoloty rządu w Walencji obrzucony bombami. Ponieważ okręt stał spokojnie na kotwicy, załoga jego znajdowała się w nieczym nie chronionych pomieszczeniach na przodzie okrętu. Jedną z bomb samolotu rządowego wybuchła w kadłubie dla żołnierzy. 20-tu zabitych i 73 rannych — oto następstwo tego zbrodnictwa zamachu. Druga bomba wybuchła na pokładzie bocznym, wyrzucając tam jednak tylko nieznaczne szkody. Pancernik „Deutschland“, który jest

zdolny do boju i podróży, udał się do Gibraltaru, aby tam wylądować rannych. Okręt nie dał ani jednego strzału do samolotów. Ponieważ rząd w Walencji został przez Komitet Nieinterwencji i przez rząd niemiecki dwukrotnie ostrzeżony, aby nie dokonywał dalszych napadów na pełniące służbę międzynarodowej kontroli okręty, nowy ten zbrodnictwo zamach na niemiecki okręt, zmusza rząd Rzeszy niemieckiej do wydania zarządzeń, które niezwłocznie zostaną zakomunikowane Komitetowi Nieinterwencji.

## Hitler wrócił natychmiast do Berlina

MONACHIUM (Pat.) Kanclerz Hitler, który przebywał dzisiaj w Monachium, gdzie odbywało się otwarcie wystawy rolniczej, otrzymał zawiadomienie o zbliżającym się ataku hiszpańskich rządowych samolotów na pancernik „Deutschland“ w chwili inauguracyjnej uroczystości w hali wystawowej. W związku z uroczystością otwarcia wystawy kanclerz Hitler przeprowadził rozmowę z przybyłym do Monachium ministrem spraw zagran. Rzeszy. O

godz. 14,35 przybył również do Monachium specjalnym samolotem dowódca marynarki wojennej general-admirał Raeder.

Natychmiast po wylądowaniu udał się adm. Raeder do kanclerza Hitlera, który przeprowadził z nim trwającą czas dłuższy rozmowę. O godz. 18 opuścił kanclerz Hitler Monachium, udając się samolotem w towarzystwie ministra spraw zagran. i dowódcy marynarki do Berlina.

Wczoraj Druskieniki przeżywały podniosłą uroczystość 100-letniej rocznicy istnienia zakładu zdrojowego. Miasto było przyozdobione flagami, na głównej ulicy wzniesiono wspaniałą bramę tryumfalną, na terenach zakładu panował ożywiony ruch.

Uroczystości rozpoczęły się nabożeństwem w miejscowym ładnym kościełku, nastąpiła w pięknym położo-

100 LAT  
1837-1937  
ZDROJOWISKO NAD NIEMNEM

**SOLANKA DO PICIA**

**KAPIELE**

SOLANKOWE  
BOROWINOWE  
KWASOWE  
TLENOWE  
PIANKOWE

ELEKTRO i WODOLECZNICTWO.  
INHALATORIUM.  
IRYGACJE i PŁUKANIA JELIT.

ZAKŁAD LECZNICZEGO STOSOWANIA SŁOŃCA,  
POWIETRZA I RUCHU. KAPIELE KASKADOWE,  
PIĘKNIE POŁOŻONA STACJA KLIMATYCZNA.

Sezon trwa od 15 maja do 1 października.

Inform: Dyrekcja Zakładu i Komisja Zdrojowa w Druskienikach, Związek  
Uzdrowisk w Warszawie oraz wszystkie placówki „Orbisu“ w kraju i zagranicą

# 100-lecie zakładu zdrojowego w Druskienikach

nym nad Niemnem domie Rodziny Urzędniczej odbyła się uroczysta akademia z udziałem p. min. Zydrama-Kościelkowskiego, reprezentującego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, który nie mógł przybyć osobiście, oraz p. wiceministra Pięstrzyńskiego, marszałka Prystora z małżonką, rektora U. S. B. Słaniewicza, woj. Kiriłkisa, przedstawicieli Państwowego Naczelnej Rady Zdrowia oraz szeregu wybitnych osobistości.

### AKADEMIA.

Akademie zajął dyrektor Zakładu p. W. Abramowicz, zapraszając na przewodniczącego p. wicemin. Pięstrzyńskiego. Zebrani uczcili jednomyślnie pamięć Marszałka Piłsudskiego, po czym zostali wygłoszone referaty. P. dyr. Abramowicz mówił o losach Druskienik jako miejscowości kuracyjnej, profesor dr Ad. Wrzosek mówił o przeszłości Druskienik.

Prof. Wrzosek w zakończeniu swego referatu, podającego wiele ciekawych, dotychczas nieznanych szczegółów z historii Druskienik, podał myśl aby w mieście zorganizowano muzeum wszelkiego rodzaju pamiątek, dotyczących historii miasta i okolic, jak zabytki przedhistoryczne, okazy etnograficzne, rękopisy stare i t. p. przedmioty. Wyraził także przekonanie, że zostanie ułożona pamięć tych lekarzy, którzy w przeszłości położyli duży zasługę, pracując nad popularyzacją i rozwojem zdrojowiska. Prof. Wrzosek w pierwszym rzędzie podkreślił zasługi pracujących w ub. stuleciu: prof. Wszechnicy Wileńskiej Ignacego Fonberga oraz lekarzy A. Fegnier (Renier), Xawerco Wolfganga i Jana Pileckiego.

Prof. dr. Januskiewicz wygłosił następnie referat na temat „wartości lecznicze Druskienik“, a na zakończenie akademii mówił prof. dr. Gantkowski o powietrzu, słońcu i ruchu jako przyrodnym środkach leczniczych w Druskienikach, podkreślając, że Druskieniki pod tym względem są specjalnie hojnie obdarzone przez naturę.

## Akt erekcyjny połączenia organizacji kupiectwa polskiego w Wilnie

Działo się w Wilnie, roku tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego, w rocznicę dwuletnia odzyskania niepodległości a w ośmiu lat odzyskania wolności Wilna, gdy w tym Najjaśniejszej Rzeczypospolitej był Prezydent Ignacy Mościcki, wódcem Narodu i Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych — Marszałek Edward Smigły-Rydz, Prezydentem Rady Ministrów Generali Fiełjan Sławoj-Składkowski, Wódzom Ziem Wileńskich Wojewoda Ludwik Bociański, a Dasz Włodarczyk Katalickiej Wileńszczyzny Ks. Metropolita Romuald Jańczykowski.

W okresie jednoczenia się sił Narodu dla chwali i polegi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, sławie bratnie i tym samym celem sławne organizacje kupieckie, a to — związane w roku 1802 Stowarzyszenie Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich w Wilnie i założony w roku 1927 Związek Detalicznych Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich w Wilnie — przykładem ich dobrego i wzajemnie dalece oszczędności i użytecznej i owocnej dla dobra Ojczyzny, podjęli się gospodarczego Ziem Wileńskich i dla przyszłości chrześcijańskiego handlu i przemysłu

pracowa spragnę, — w jedno się odłąd Stowarzyszenie związać braterskimi węzły i połączyć na wieczne czasy postanowili.

Wypelniając w tej mierze ogólne postanowienia Nadzwyczajnej Walny Zebrań obu organizacji w dnach 8 listopada 1936 r. i 3 stycznia 1937 r. Jednomyślnie powzięte, Zasadą obydwu łączących się Stowarzyszeń — na wspólnym posiedzeniu w dniu 9 kwietnia odbytym — sprowadziły i równe dla wszystkich zasady połączenia się Związku ze Stowarzyszeniem Jednomyślnie uchwalily.

W wyniku powyższych zgólnie powziętych uchwał, wszystkim dzisiaj wiadomym czynnym, ze odłąd jedna tylko Instytucja w Wilnie organizacja społeczna handel i przemysł chrześcijański Jednoczona i reprezentująca, a to Stowarzyszenie Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich Wileńskich, przez obu wyżej wymienionych organizacji dobrowolnie i jednomyślnie zjednoczenie — do dalszego, oby wieczystego życia powołane.

O dokonaniu się powyższego dla dobra i chwali Ojczyzny i Ziemi Wileńskiej własnymi podjętymi najurozumiętejszymi świadczymy.

### ODSLONIĘCIE PAMIĄTKOWEJ TABLICY.

Po akademii zebrani udali się do dworku, gdzie spędzał nieraz letnie wywczas Marszałek Piłsudski, na uroczyste odsłonięcie pamiątkowej tablicy.

Odełaniając tablicę p. min. Kościelkowski wypowiedział następujące słowa:

„Wyrok Twórcy skazuje ludzi na tę ziemię rzuconych — na móżól i trud wielki, by z ubogiej gleby, jak ta sosna życie wydobylali. By byli w trwałości pracy nie zmienili jak zieleni wieczna koron drzewnych, a na straż tej ziemi — wysłali silnych — co w burzy się nie zęgną. Ty mi piękny, a jak głębokimi słowy, skreślił Wielki Marszałek w złotej księdze Druskienik, jakby testament, tym — co strażnikami tej ziemi po Nim, najsilniejszym i największym Strażniku — pozostań.”

W imieniu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej odsłanian tablicę pamiątkową, mającą przypominać ładnym pokoleniem, że oto w tym nadniewiejskim dworku małym — spędzając swe letnie wywczas, myślał twórczą i dalekosiężną rozbudowęwał Józef Piłsudski nową moc i potęgę Rzeczypospolitej.”

Na tablicy, która jest przybita do szczytowej ściany od strony Niema, są wyryte następujące słowa: „W tym dworku Marszałek Józef Piłsudski spędził letnie wywczas 1926—1930”.

Po uroczystości odsłonięcia tablicy p. minister Kościelkowski zwrócił zakład zdrojowy, interesując się urzędzeniami leczniczymi oraz podniósł „akt nadania nazw źródłom w Druskienikach”. Poszczególne źródła otrzymały następujące nazwy: Białka, Auszra, Ondyna, Źródło Marszałka i Źródło Witoldowe. Wieczorem odbył się raut w kasynie.

## Ekspedycja Schmidta na biegunie

MOSKWA (Pat.) Agencja TASS donosi: kierownik ekspedycji polarnej Schmidta zawiadomił, że 29 bm. wieczorem uzyskał no po raz pierwszy obustronne połączenie radiowe stacji na biegunie z samolotem Mazurka. Samolot ten, znajdujący się na krze lodowej jest w dobrym stanie, a za łoga jego jest zdrowa. Dzisiaj zakończona zostanie budowa lotniska, po czym Mazurka, korzystając z pierwszych sprzyjających warunków atmosferycznych wystartuje do stacji na biegunie. Papanin, szef stacji na biegunie, zawiadomił, iż wyładowywanie samolotów zostało już ukończone. Członkowie ekspedycji ustawili składany domek, motor elektryczny oraz zbudowali ze śniegu i lodu schronienie dla stacji radiowej.

## M. n. Roman powrócił do Warszawy

WARSZAWA. (Pat.) Dziś o godz. 16,32 paryskim pociągami „Lux“ powrócił do Warszawy z Paryża p. minister Przemysłu i Handlu Antoni Roman z małżonką.

## Kazimierz Brończyk w Wilnie

Bawi w Wilnie Kazimierz Brończyk ze Lwowa, autor sztuk historycznych o Stefanie Batorem, Żółkiewskim i in. Ostatnio dramat o Żółkiewskim Brończyk wystawił teatr greckiego.

# Zjednoczenie

## Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców w Wilnie ze Związkiem Detalicznych Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich

Już w kwietniu zapadła uchwała, na mocy której dwa związki, a mianowicie Stowarzyszenie Kupców i Przemysłowców w Wilnie i Związek Detalicznych Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich, łącząc się w jedną organizację. W dniu 30 maja odbyła się uroczystość ku upamiętnieniu tak ważnego wydarzenia, mającego dla dalszego rozwoju kupiectwa wileńskiego duże znaczenie.

O godzinie 10 członkowie połączonych już organizacji byli na nabożeństwie w kościele św. Kazimierza, które odprawiono przed ołtarzem kupieckim. Po nabożeństwie udano się ze sztandarem na cmentarz Rossa, gdzie złożono hołd sercu Marszałka Piłsudskiego. O godz. 11 rano w lokalu Izby Przemysłowo-Handlowej odbyło się zebranie, na które przybyli wojewoda wileński L. Bociański, general Zełigowski i wielu przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych. Zebranie zajął prezes związku Edmund Kowalski, który w swym przemówieniu podkreślił, iż organizacja Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich jest jedną z najstarszych w Polsce i liczy około 400 lat istnienia. Stowarzyszenie to wytrwało do dnia dzisiejszego i przetrwało to się w stowarzyszenie zawodowe. Opiera się ono na setkach lat tradycji i postępuje ciągle naprzód. Członkowie jego brali czynny udział w walkach o niepodległość Polski, a obecnie są zawsze gotowi do poświęceń dla Ojczyzny. Kupiectwo, jako jeden z trzonów placących podatki, podchodzi do obowiązków obywatelskich lojalnie i ze zrozumieniem, ponieważ postawiło sobie za cel podnieść wysoko sztańdar godności kupieckiej, nawiązując do swych świętych tradycji.

Następnie prezes Kowalski powitał przybyłych gości, odczytał nadesłane depesze gratulacyjne, m. in. od wojewody Raczkiewicza, a następnie zebrani przez aklamację przyjęli treść depeszy, wystawionych do P. Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Smigłego-Rydz, w których uczeslnicy dzisiejszych uroczystości składają przyrzeczenie zgodnej i usilnej współpracy dla Rzeczypospolitej.

Na przewodniczącego poproszono delegata Rady Naczelnej Stowarzyszenia Kupców Polskich prezesa Grodzkiego z Warszawy, do stołu przydzielnego poproszono pp. prezesa Pakulskiego, prezesa Mierzejewskiego, prezesa Czarnieckiego (Grodzkiego z Warszawy), wiceprezydenta Grodzkiego, prezesa Ruchalskiego, posła Kamińskiego i Leonarda Taraszkiewicza.

Po odczytaniu aktu erekcyjnego (tekst dajemy oddzielnie) zabrał głos wojew. Bociański, który powiedział, że słowa zawarte w dokumencie erekcyjnym utwierdzone są dla kupców wileńskich i potomności i to stanowią etap do dalszej pracy

dla Polski. Pochodzę z dzielnicy, która 30 lat temu dała dowód, co potrafi Polak i że Polak nie jest gorszym kupcem niż rolnikiem. W Polsce jest aksjomat, który istnieje i istnieć powinien i który mówi, że gospodarzami byli, są i będą zawsze Polacy. Uroczystość dzisiejszą uświetnił swoją obecnością gen. Zełigowski, który przy czynił się, że ziemię tę są polskie.

Na zakończenie wojewoda Bociański życzył owocnej pracy dla Ziemi Wileńskiej i Polski. Skolei przemawiali wicepre-

zydent Grodzicki, imieniem miasta, ksiądz z zakonu jezuitów, prezes Mierzejewski, prezes Ślusarski, w imieniu Izby Rzemieślniczej p. Święlicki i dyr. Banku Polskiego Oddział w Wilnie. Na zakończenie zebrania ciekawy referat p. l. „O środkach umocnienia pozycji kupiectwa chrześcijańskiego w Polsce“ wygłosił dyrektor Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego A. Czarnecki. W godzinach popołudniowych kupcy wileńscy podejmowali gości obiadem w sali Georges'a.

## Przemówienie dyr. inż. Barańskiego, odczytane w czasie uroczystości kupieckich

Stan zdrowia nie pozwala mi jeszcze dziś przemówić na zebraniu zjednoczonego kupiectwa polskiego. Niech mi będzie wolno choć tą drogą na ręce Pana Prezesa przestać tych kilka słów powitania.

Zjednoczenie obu organizacji kupieckich Wilna powinno mieć znaczenie, przede wszystkim wypadek, że organizacje nie dzielą się, a łączą, nie mnożą liczby tak nadmiernie u nas rozbudowanych zrzeszeń, lecz przez połączenie starają się wzmocnić swą pozycję i oszczędzić środków i sił.

Sądzę, że nowa organizacja nie porzuciła na tym pięknym początku lecz że z koleją postawił sobie za zadanie ożywienie ruchu organizacyjnego wśród kupiectwa polskiego na prowincji. Wiele jest jeszcze miasteczek na powlecie zupełnie jest niezorganizowanych — wespół ze Stowarzyszeniem Kupców Polskich musi organizacja wileńska zapelnąć te luki i stworzyć polskie zrzeszenia kupieckie wszędzie tam, gdzie ich jeszcze brak.

Posłanie zwartych i silnych kadr organizacyjnych jest dla kupiectwa polskiego niezbędne. Tylko wtedy zdola ono wykorzystać ten moment, gdy po wielu latach, a nawet wiekach zaniedbania i lekceważenia stanu kupieckiego w Polsce — zaczyna się zwrot — zrozumienie jego dla noszącej rolę gospodarczej i społecznej i gdy najbliższe już czasy mogą przynieść kupiectwu polskiemu nową erę.

Tym bardziej jest to ważne u nas, na Wileńszczyźnie. Fizjonomię tego kraju kształtował dotąd przez długie lata polski żołnierz i polityk, polski uczonec i literat, rolnik. Brakło tutaj w tym zespole polskiego kupca lub przemysłowca. Do piero naszego pokolenia przypada w udziale ugruntować tu, na Wschodzie, polską myśl gospodarczą, zdobyć te ziemie dla gospodarstwa polskiego tak, jak ongiś pozyskała ją dla polskości myśl polityczna, nauka i oświata.

O Ziemi Wileńską walczyli ongi Krzyżacy, nosząc tu ogień i miecz — i celu swego nie osłabli. Nie sprościli Polakom, którzy przyszli tu z krzyżem, z

# Smutne porażki lekkoatletów polskich w Królewcu

(Telefonem od specjalnego wysłannika)

Lekkoatletyka polska nie poniosła nigdy tak fatalnej porażki na terenie zagranicznym, jak w niedzielę w Królewcu. Mało tego, że przegraliśmy mecz Polska Północno-Wschodnia — Prusy Wschodnie w stosunku 83:50, ale ponadto przegraliśmy również trójmecz miast Królewiec — Bydgoszcz — Gdańsk. Zwyciężyli i tu Niemcy, mając: Królewiec 102,5 pkt., Bydgoszcz 92 pkt. i Gdańsk 67,5 pkt. Jeśli chodzi o mecz Polska Północno-Wschodnia — Prusy Wschodnie to podkreślić należy, że reprezentacja polska startowała w składzie osłabionym, a brakowało bowiem takich zawodników jak Gierutto, Luckhaus, Fiedoruk i inni. Ale gdyby nawet i ci zawodnicy startowali w Królewcu, to Niemcy zwyciężyliby. Przegrana Polski jest przekrem sprawdzianem, jeśli chodzi o lekkoatletykę na prowincji.

Najlepszym z naszych zawodników był Hanke, który zajął pierwsze miejsce w skoku w dal, mając bardzo dobry wynik 7,20 m. Na dodatek z tego dwaj czołowi zawodnicy polscy rozchorowali się w Królewcu w przededniu. Kępiński zaś w dniu zawodów miał 38,5 stopni gorączki.

**Wyniki techniczne są następujące:**  
100 m. — 1) Wolff 11,1, 2) Zasłona 11,2, 3) Brandstätter 11,2, 4) Żyliński 11,4.

Kula — 1) Hirschfeld (Pr.) 14,59, 2) Hilbrecht (Pr.) 14,48, 3) Wojtkiewicz (Polska) 12,88, 4) Zieniewicz (Polska) 12,01.

Skok wzwyż — 1) Roenthal (Pr.) 1,80 m., 2) Hanke (Polska) 1,80 m., 3) Busse (Pr.) 1,67 m., 4) Zieniewicz (Polska) 1,61.

500 m. — Poza konkursem biegł Niemiec z Witembergii Syring, który uzyskał czas 14:58,2. W konkurencji pierwsze miejsce zajął: 1) Kühn — 15:48, 2) Półtorak (Polska) 15:54,2, 3) Karwowski (Polska) 15:59,5, 4) Szeifert (Pr.).

Podkreślić należy, że dwaj Polacy uzyskali niezły stosunkowo czas, bo niżej 16-tu.

800 m. — 1) Sprenger (Pr.) — 1:59,8, 2) Żyłewicz (Polska) 2:04, 3) Hahl (Pr.) 2:07, 4) Kępiński (Polska) 2:19,1. Poza konkursem znany zawodnik niemiecki uzyskał czas 1:56,1.

Sztafeta 4x100 — 1) Niemcy w czasie 44,2, Polska 45,9. Jak zwykle — fatalna zmiana w drużynie polskiej.

Oszczep — 1) Wołkiewicz (Polska) 55,50, 2) Keipke (Pr.) 53,78, 3) Busse (Pr.) 51,10, 4) Zieniewicz (Polska) 43,75. Poza konkursem startował Finlandczyk Wainio, który uzyskał piękny wynik 64,53, a zawodnik niemiecki Weiman miał również poza konkursem 57,76.

110 m. przez płotki. Nikt zapewne nie spodziewał się, że dwaj nasi zawodnicy Wieczorek i Joczys zajmą dwa ostatnie miejsca. — 1) Hilbrecht (Pr.) 15,8, 2) Scholz (Pr.) 16,2, 3) Joczys (Polska) 16,4, 4) Wieczorek (Polska) 16,6. Podkreślić należy, że Joczys przewrócił wszystkie płotki.

Skok w dal — Poza konkursem skakał najlepszy skoczek świata rasy biały, Niemiec Long, który uzyskał bardzo piękny wynik — 7,50. Przypominamy, że Long zajął drugie miejsce na Olimpiadzie po murzynie Owensie. W konkurencji pierwsze miejsce zajął Hanke (Polska) 7,20, drugi Brandstätter (Pr.) 7,07, 3) Leimann 6,95, 4) Wieczorek 6,32. Hanke na pierwsze miejsce walczył się w ostatniej chwili, prowadził bowiem do ostatniej chwili Brandstätter, a Hanke miał 7,04, dopiero w ostatnim skoku 7,20.

Dysk — 1) Hilbrecht (Pr.) 45,32, 2) Hirschfeld (Pr.) 39,86, 3) Zieniewicz (Polska) 36,48, 4) Wieczorek (Polska) 34,28.

400 m. — 1) Hudrieser (Pr.) 51,5, 2) Alpers (Pr.) 51,6, 3) Kępiński (Polska) 53,1, 4) Żyliński (Polska) 55,4.

Trójmecz — 1) Hilbrecht (Pr.) 13,70, 2) Hanke (Polska) 13,10, 3) Neumann (Pr.) 12,69. Drugi zawodnik polski miał wszystkie skoki przez kroczono.

Sztafeta olimpijska — 1) Niemcy 3:27,1, 2) Polska 3:28,9. Na pierwszych dwóch zmianach Polska prowa dził przez Żyłewicza i Kępińskiego, ale jak przyszło do sprintu, to los się zmienił i Niemcy wyszli na przód, zwyciężając bezapelacyjnie.

**Wyniki trójmeczów międzymiastowych:** Bydgoszcz — Królewiec — Gdańsk:  
100 m. — 1) Molenstandt (Gdańsk)

11,2, 2) Dunecki (Bydg.) 11,3.

Skok o tyczce — 1) Zakrzewski (Bydg.) 3,46, 2) Klemczak (Bydg.) 3,46.

Kula — 1) Lühmana (Królewiec) 13,25, 2) Wienkert (Królewiec) 12,93.

Skok wzwyż — 1) Kalinowski (Bydg.) 1,85 (najlepszy wynik w skoku wzwyż), 2) Müller (Gdańsk) 1,75.

5.000 m. — 1) Liedig (Królewiec) 15,52, 2) Szymański (Bydg.) 16,11.

Oszczep — 1) Mikrut Franciszek (Bydg.) 56,01, 2) Volkmann (Królewiec) 55,33.

110 m. przez płotki — 1) Kaszubowski (Bydg.) 16,5, 2) Leuendorff (Królewiec) 16,9.

Skok w dal — 1) Kaszubowski (Bydg.) 6,75, 2) Dunecki (Bydg.) 6,45.

Dysk — 1) Lühmann (Królewiec) 40,88, 2) Leuendorff (Królewiec) — 39,78, 3) Zieliński (Bydg.) 35,90.

400 m. — 1) Ott (Królewiec) 51,5, 2) Mohlenstandt (Gdańsk) 52, 3) Strelkis (Królewiec) 52,8.

1500 m. — 1) Liedig (Królewiec) 4:14,7, 2) Kolterman (Bydg.) 4:16,2.

Rzut młotem — Tu startował zna-

ny zawodnik niemiecki Hein, który rzucił 53,12. Zaznaczyć należy, że Hein jest rekordzistą Niemiec. Z polskich zawodników Kielpikowski (Bydg.) rzucił 36,46.

Publiczności około 3.000 osób. Niemcy byli niezwykle gośnni i o wacyjnie witali drużynę polską na stadionie. Odegrano hymny: polski, niemiecki i fiński (ze względu na udział zawodników Finlandii) i zamieniono się wiązkami kwiatów.

Wieczorem magistrat królewiecki wydał bankiet w jednej z sal reprezentacyjnych Królewca, przy czym ogłoszono przemówienie oficjalne i rozdano pamiątkowe plakiety.

Reasumując wyniki zawodów królewieckich, należy przypuszczać, że na tym faktycznie wygasną stosunki sportowe między lekkoatletami Prus Wschodnich, a zawodnikami Polski Północno-Wschodniej. Najwyżej gdzieś jeszcze do spotkania w Wilnie w 1938 roku.

Jarosław Nieciecki.

## Przed akcją obozową

Niebawem rozpoczęły zostanie sezon i. zw. obozów wychowania fizycznego, które skupiać będą w poszczególnych miejscowościach liczną młodzież w wieku przedpoborowym.

W roku zeszłym miałem przyjemność nieco bliżej zapoznać się z życiem obozowym i stwierdzić, że obozy takie dają młodzieży bardzo dużo. W pierwszym rzędzie uczą one samodzielności. W obozie trzeba umieć radzić sobie w niejednej chwili, a być przygotowanym na wszystko, bo to alarmy nocne mogą postawić człowieka na nogi, a i w wodzie trzeba umieć zachować się i w czasie ćwiczeń polowych. Słowem obozy wychowania fizycznego są przeszkoleniem młodych sił.

Oczywiście, że nie można pominąć milczeniem tego, że w czasie trwania obozu nie zapomina się o pracy intelektualnej. Wygłaszane są liczne pogadanki. Są książki do czytania i liczne imprezy kulturalne. Młodzież poznaje coraz lepiej życie.

Obozy mają więc charakter przeszkalaający, ale są jednocześnie wypoczynkiem i to wypoczynkiem, godnym zapropagowania.

Niech nikt nie myśli, że w czasie obozu nie się nie robi, że się tylko gra w piłkę czy rzuca dyskiem. Sport, że tak powiem jest raczej na drugim planie.

Niech nikt nie myśli, że w obozie młodzi jest źle i że często musi ona przy mierzać głodem. Kuchnia jest zdrowa i wysmienita, a jeżeli czasami nawet coś tam będzie w niepełnym porządku, to

trzeba wybaczyć, a młodzież niech się do wie jak jest ciężko pracować na kawałek chleba.

Przed wyjazdem na obóz niech nikt nie smuci się, że będzie musiał przejść tortury, że obóz to męczarnia. A rodzice niech mi wierzą, że po obozie synowie zmienią się nie do poznania. Oczywiście na korzyść. Będą posłusznymi. Będzie im wszystko w domu smakować. Nabiorą więcej zaufania we własne siły i zaczną jeszcze bardziej szanować rodziców i ten kawałek chleba zapracowany przez nich.

Obozy wychowania fizycznego są więc konieczne potrzebne młodzieży, która powinna szkolić się, powinna się hartować i realnie patrzeć w przyszłość.

Niebawem rozpocznie się sezon obozowy. Pod Wilnem i Grodnem będziemy mieli sporo takich obozów. Jedne odbywać się będą nad brzegami jezior czy rzek, inne znów w lasach, ale wszystkie pod gołym niebem, w namiotach, na łące.

W roku zeszłym w czasie zwiedzania obozów przysposobienia wojskowego spotkałem w jednym z nich córeczkę Marszałka Józefa Piłsudskiego. Trudno ją było rozpoznać spośród licznych innych panien. Przyjechałem do obozu w czasie kolacji. Niektóre z dziewczynek zmywały już naczyń. Dla ciekawości zapytałem jak się czuje w obozie panna Piłsudska. Odpowiedziano mi, że doskonale, tylko nie lubi jak się ktoś dopytuje o nią, a jak się ktoś zbliży z aparatem — ucieka. A że miałem przy sobie aparat — chciałem zaryzykować i zaryzykowałem. Choć udało się doskonale i była w prasie.

Szczegół ten przytoczyłem dlatego, że chciałem zaznaczyć, iż obozy wychowania fizycznego są potrzebne wszystkim. Muszą one objąć całą młodzież bez wyjątku. Klasykizmem w danym wypadku przykladem jest Piłsudska, która montaby przecież gdzieś wyjechać w góry, nad morze, czy nawet za granicę, ale nie. Zapisała się na obóz i z obozu była zadowolona.

Pierwsze rozstanie się dziecka z rodzicami nie jest złe. Na wstępie już podkreśliłem dodatnie wpływy tego, a teraz chcę zwrócić uwagę na samopoczucie młodzieży, na obcowanie z przyrodą.

Niech więc nikt nie lęka się obozów. Nie trzeba więc uprzedzenia, a napewno nikt tego nie pożałuje.

W przededniu więc sezonu obozowego życzyw młodzieży, by jak najlepiej spędziła letnie tygodnie w obozach wychowania fizycznego.

Artysta malarz i autor malarstwa

**W. MAKOJNIK**

PROJEKT WNETRZ

(mieszkania, biura, sklepy i t. d.)  
Włocławskiego 6 m. 15, tel. 23-77

## Mędzynarod. zawody h. polcz. w Warszawie

W niedzielę, wczesnym popołudniem w obecności 5.000 widzów i przy pięknej pogodzie rozpoczął się na torze hippicznym w Łazienkach międzynarodowy konkurs „połegi skoku” im. Aleksandra hr. Skrzyńskiego. Ciężki ten konkurs wykonany został bez błędów tylko przez 4 konie, które wobec tego przeprowadziły dodatkową rozgrywkę.

Pierwsze miejsce zajął por. Guenter Tamme (Niemcy) na koniu „Nordland”.

## Nowi mistrzowie Francji w tenisie

PARYŻ (Pał). W niedzielę zakończone zostały mistrzostwa Francji w tenisie. W finale gry pojedynczej panów Austin pokonał Boussus 7:5, 6:2, 1:6, 6:3.

## O puchar Davisa w New Yorku

NEW YORK (Pał). W niedzielę rozpoczęła się w New Yorku mecz tenisowy Stanów Zjednoczonych — Australia o puchar Davisa. Po pierwszym dniu prowadzą Amerykanie 2:0. Budga pokonał Crawforda, a Grant Bromwicha, który grał w zastępstwie chorego Quista.

## Zebrańie Sydyka'u Dziennikarzy Wileńskich

Zebrańie Sydykatu Dziennikarzy Wileńskich, które odbyło się dnia 30 b. m., po rozpatrzeniu spraw znajdujących się na porządku obrad, uchwaliło: 1) wskazać podania się do dymisji prezesa i zarządu Sydykatu, powołać nowy zarząd, w składzie: prezes — dr. Walerian Charkiewicz, członkowie — Zofia Kownacka, Marian Szydłowski, Józef Mackiewicz, zastępcy: Jacek Roček i Jarosław Nieciecki, 2) w sprawie zorganizowania sekcji żydowskiej walne zebranie wypowiedziało się negatywnie i uchyliło poprzednią uchwałę z roku 1936. (Pał.)

# Kursy pływackie

Wileński Okręg Polskiego Związku Pływackiego przystąpił do akcji propagandowej sportu pływackiego na terenie Wilna. Cały szereg kursów nauki pływania rozpocznie się 1 czerwca. Nauka pływania odbywać się będzie na prowizorycznych basenikach, wybudowanych na Wilni.

Takich baseników posiadać będziemy trzy, a czwarty mieścić się będzie, jak i w roku ubiegłym w Szkole Ogrodniczej na Zwierzyńcu.

Nauka odbywać się będzie zasadniczo bezpłatnie. Kursanci będą musieli jednak uiścić minimalną sumę na pokrycie wydatków technicznych.

Kursy z ramienia Związku Pływackiego prowadzić będzie Henryk Pawlak, a pomagać mu będą dwaj instruktorzy, znani pływacy wileńscy: Martynenko i Pimpicki. Ponadto zorganizowany zostanie kurs pływania w Trokach. Na instruktora upatrzony został Stankiewicz, który jest rekordzistą Wilna na 100 metrów.

Po skończeniu każdego kursu wydawać będą oficjalne zaświadczenia, które potrzebne będą każdemu, kto będzie chciał jeździć kajakiem.

Przypominamy raz jeszcze, że bez umiejętności pływania nie można siadać do kajaka. Przepisy te przestrzegane będą przez policję.

Warto więc korzystać z okazji i zapisać się na któryś z kursów pływackich. Nauka nie potrwa długo. Każdy kurs obliczony jest na 14 godzin, a więc wystarczy 14 godzin, ażeby całkowicie opanować ruchy w wodzie i umieć samodzielnie dawać sobie radę na jeziorze, względnie w rzecze.

Nauka pływania mieć będzie charakter propagandowy. Chodzi o to, żeby jak największą mieszkańców Wilna nauczyło się pływać, a wówczas będziemy mieli gwarancję, że zmniejszy się ilość niebezpieśliwych wypadków na wodzie.

Związek pływacki myśli również i o dzieciach. Dla nich organizowane będą osobne kursy specjalne, które niewątpliwie cieszyć się będą ogromnym powodzeniem. Dodać warto, że dla dzieci zorganizowane zostaną niebawem propagandowe zawody pływackie.

Jeżeli już wspomnieliśmy o zawodach, to trzeba tutaj zaznaczyć, że oficjalnie otwarcie sezonu pływackiego w Wilnie nastąpi 6 czerwca, zawodami propagandowymi, zorganizowanymi w basenie pływackim koło przystani wioślarskiej na Wilni. Program tych zawodów przewiduje cały szereg konkurencyjnych sportów, a po nadto odbędzie się tak zwane konkurencje rozrywkowo-sportowe, jak wyścigi z wiankami oczami, wyścig sztafet z nadmuchiwaniami baloników i szereg innych atrakcyjnych, które za granicę cieszą się ogromnym powodzeniem.



Ostatnio w wiewu krajach kobiety wykazują duże zainteresowanie się sportem morskim. W Niemczech wprowadzono nawet szkolne statki dla kobiet. Na zdjęciu widzimy młode dziewczyny na maszcie niemieckiego statku szkolnego.

Dobre książki są najlepszymi przyjaciółmi człowieka  
H. Klamoth

**„NOWOŚCI”**  
Wypożyczalnia Książek  
Wilno, Jagiellońska 16-9  
Klasyczne, literatura nowości, naukowe i w obcych językach.  
Czynna od 12—18.  
Warunki przystępne.

**Rekord lotu na szybowcu**  
Lotnik niemiecki Ernst Jachtman pobili dziś rekord światowy długotrwałości lotu na szybowcu, utrzymując się w powietrzu przez 40 godz. 55 min.



Wydarzenia dnia ubiegłego

Wczoraj około godz. 3 w nocy, w mieszkaniu Wilhelma Kontlera (Giedymnowska 42) zagrał się krwawy dramat.

Na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Wilnie zasiadł b. urzędnik pocztowy Antoni Tomczak, oskarżony o podrobienie podpisów dwóch innych pracowników.

Pożary

W kol. Adamówce, gm. gródeckiej, w dniu 25 bm. spaliła się na szkodę Marii Rybińskiej strzecha domu i częściowo sieni.

26 bm. w lesie państw. nadleśnictwa Inklaryskiego, około kol. Rudzkiego, spalono siew podszycie lasu na przestrzeni około 6 ha i częściowo opaliły się drzewa.

do inkrymowanego czynu, padał z ust Tomczaka następująca odpowiedź: — Przyznaję się do wszystkich zbrodni świata, gdyż jestem synem zbrodni.

Na dworcu kolejowym wywładowcy arcażowali zwanego wywładowca złodzieja Władysława Fisa na gorącym uczynku kradzieży zwoju drutu wartości 50 zł. na szkodę dyrekcji PKP.

Listonosz Józef Florezak (Wincentego 6) zameldował policji, iż w czasie roznoszenia korespondencji został napalnięty na ul. Poleśkiej koło domu Nr. 36 przez Władysława Lubiąńskiego (Tyzenhauzowska 4) i jeszcze jednego osobnika, którzy dotkliwie go pobili i zrabowali mu pieniądze.

W Stanisławce, gminy wolkolackiej 24 bm. spalił się dom mieszkalny Mikolaja Podreza, który oblicza straty na zł. 2.200.— Przyczyną pożaru był wadliwy stan komina.

W dniu 25 bm. w lesie państw. leśnictwa wolkolackiego, w pobliżu Zahacza opalił się las w jednym kwartale. Tłumiły ogień frzy straż pożarna w liczbie 29 osób. Prawdopodobnie ogień zaprószyli przechodnie.

HELIOS

Dzisiaj. Defilada najlepszych artystów. Nasz ulubieniec: Bogda, Brodzisz, Sieniński, Orwid, Fertner w kawiarni przy komejll sro towe

„PAN REDAKTOR SZALEJE“... Bajki opary warszawskiej, Sport. Piosenka. Taniec. Humor. Dowcip. Nad program Aktualia

Kino MARS

Dzisiaj PREMIERA Film wielkich wrażeń Pies i koń głównymi bohaterami filmu. — Emocja. — Napiecie

POISKIE KINO

Dzisiaj Nowoczesne małżeństwo na fali niezwykłych nieporozumień w filmie pod tytułem

OGNISKO

Dzisiaj Nowoczesne małżeństwo na fali niezwykłych nieporozumień w filmie pod tytułem

Dobry apetyt, sen i samopoczucie przeważnie są uzależnione od dobrego trawienia. Wieloletnie doświadczenia stwierdzają, że doskonałym wypróbowanym środkiem, usprawniającym na żąd trawienia są znane od lat 20-letnia „Cholekinaza“ H. Niemojewskiego

Wiadomości radiowe

RADIO W ŚWIETLICACH NA WIENSZCZYŹNIE. 23 maja b. r. odbyło się organizacyjne zebranie Wileńskiego Regionalnego Komitetu Radiofonizacji Kraju. Do udziału w pracach Komitetu zaproszono 32 organizacje.



MODNE SANDAŁKI RZYMKI ABISYŃKI AFRYKAŃKI poleca W. NOWICKI Wilno, Wiel a 30 Letnie obuwie brezentowe

Z powodu wyjazdu sprzedaje się SKLEP spożywczy z kalkulatorami i urzędami na b. doq warunkach Legionowa 8

NAUCZYCIELKI, bony, wychowawczynie i wszelkiego rodzaju służbę domową zaproszono do Wolewózkiej Biuro Pracy w Wilnie

DOKTOR MED. J. Plotowicz Jurcenkowa Ordynator Szp. Sawłoz Choroby skórne. weneryczne kobiece Wileńska 34, tel. 10-08

DOKTOR MED. Zygmunt Kudrewicz Choroby weneryczne, skórne i moczopielne ul. Zamkowa 15, tel. 19-60.

AKUSZERKA M. Brzezina masaż leczniczy i elektryzacja ul. Grodzka nr. 27 (Zwierzynek)

AKUSZERKA Marja Laknerowa Przyjmuje od 9 rano do 7 wiecz. ul. J. Jagińskiego 5-18 rog. Ofiarnej (ob. Sądu)

AKUSZERKA Smiałowska oraz Gabinet Kosmetyczny, usuwanie zmarszczek, węgorków, piegów, brodawek, łupieżu, usuwanie tłuszczu z bioler i brzucha, kremy odmładzające, wanny elektryczne, elektryzacja

Tabela loterii

16-ty dzień ciągnięcia 4-e, klasy 38-e, Loterii Państw.

Table with columns for prize amounts and winning numbers. Includes 'Główne wygrane' and 'Wygrane po 200 zł'.

Table of winning numbers for the 16th draw of the 4th class, 38th lottery.

III ciągnięcie Wygrane po 200 zł.

Table of winning numbers for the 3rd draw, 200 zł prizes.

IV ciągnięcie Główne wygrane

Table of winning numbers for the 4th draw, main prizes.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Konto P.K.O. 700.312. Centrala — Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4. Redakcja: tel. 79 — godziny przyjęć I — 3 po południu. Administracja: tel. 99 — czynna od godz. 9.30 — 15.30. Drukarnia tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca.